

ПРОЈЕКАТ

ПРИЧА О ТЕМИ/ПРОЈЕКТУ

„ДОБРО ДОШЛИ У НАШ ГРАД“

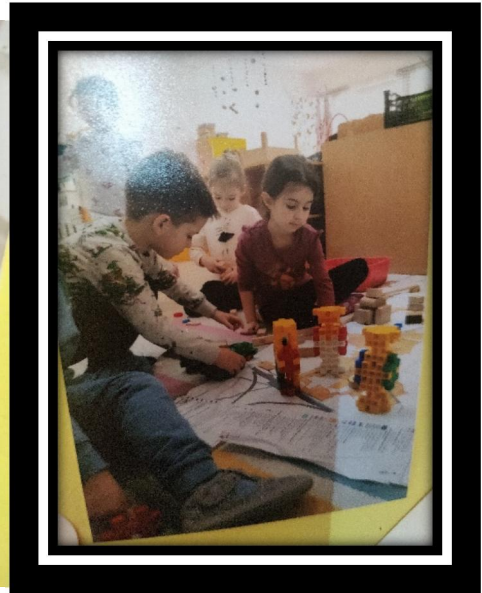
Васпитна група: старија васпитна група

Васпитачи:

Радосана Перовић

Марина Александровић

При крају предходног пројекта дечак В.М. и Т.А. су на мапи од коцкица правили своју кућу, цркву, вртић, парк и позивали осталу децу: „Дођите, сви сте добро дошли у наш

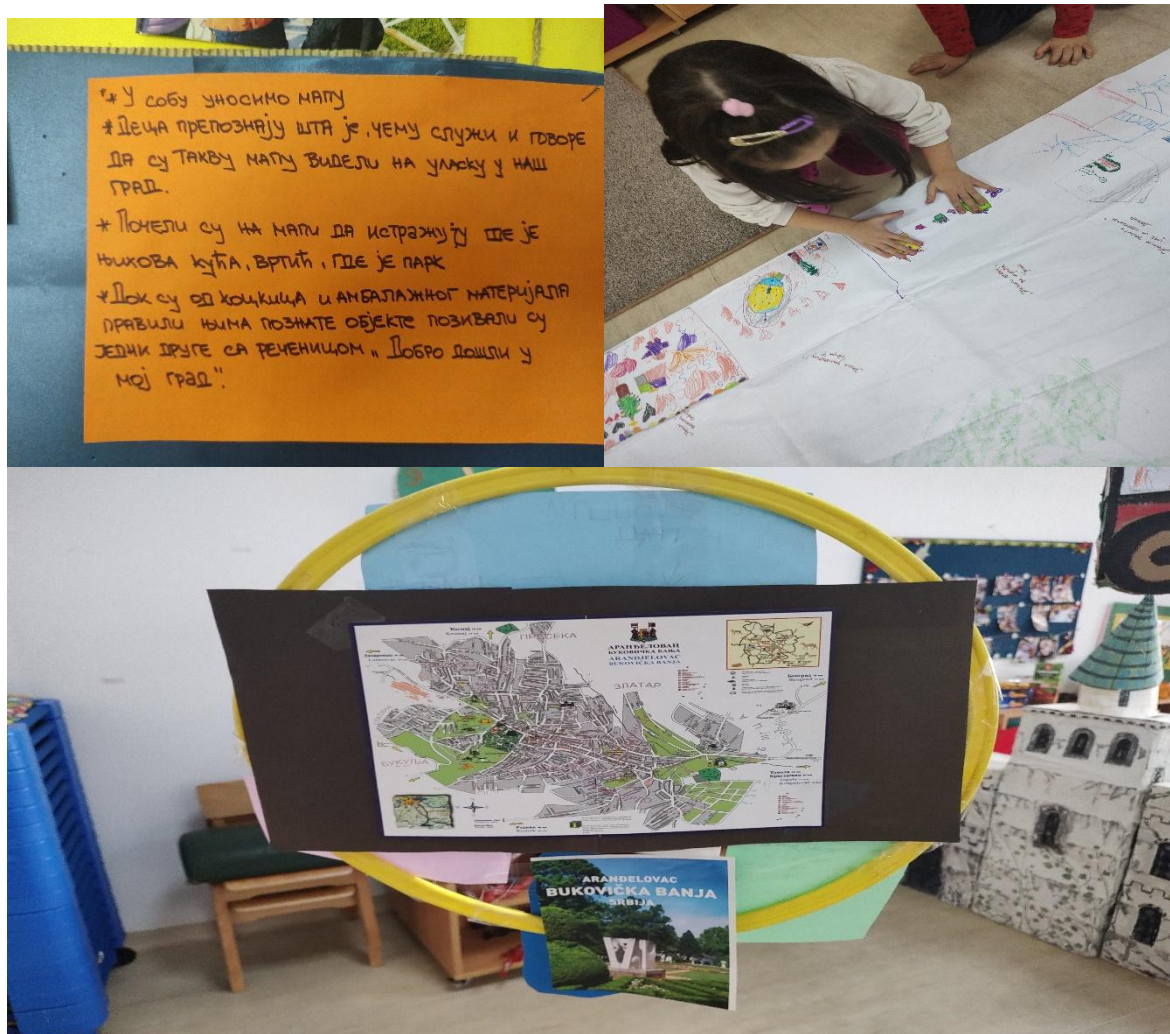
град".

Видели смо да су сва деца заинтересована и укључили се у орјентацију где се шта налази у нашем граду.

Као провокацију уносимо мапу нашег града која је доступна деци и коју користе у проналажењу места које ћемо предложити нашим туристима. Отварамо пројектни пано и пишемо писмо родитељима.

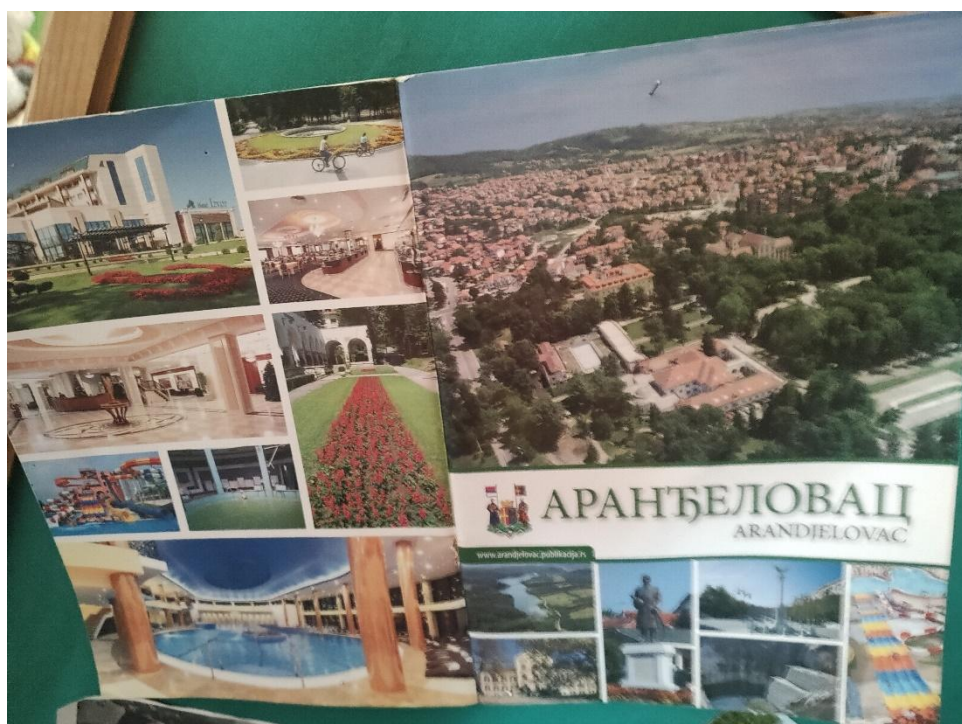
Следе дечји предлози и коментари које записујемо и излажемо.

Планирамо посету Инфо центра где смишљамо план посете, деца праве скицу одласка и унапред смишљамо питања која ћемо им поставити.

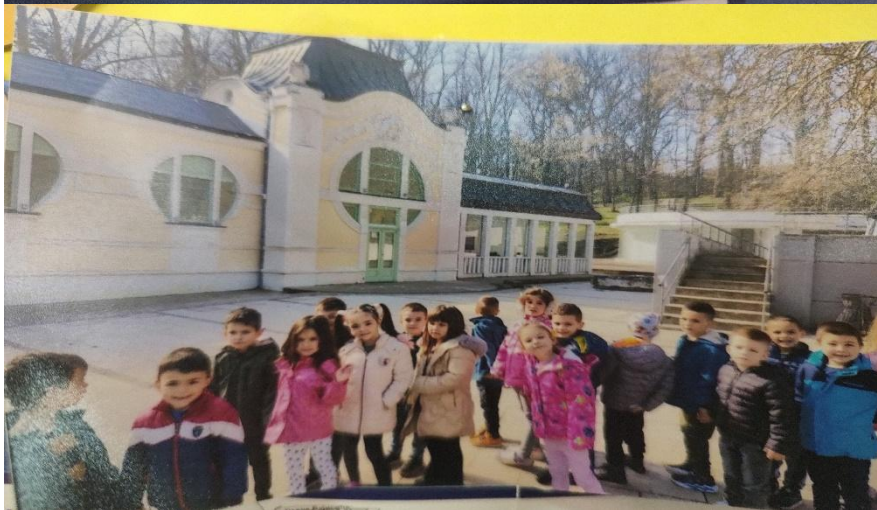
Добили смо одговоре о свим знаменитостима и проспекте и брошуре које излажемо у нашој соби и правимо наш „Сајам туризма“.

Одлазимо у парк Буковичке бање где смо видели бројне скулптуре и закључили да је наш парк музеј на отвореном. Посетили смо Талпару- извор

природне минералне воде по којој је наш град познат „Књаз Милош“.

У парку деца препознају специјалну болницу РХ завод где су наводила своја искуства и слушајући приче од старијих о блату које лечи.

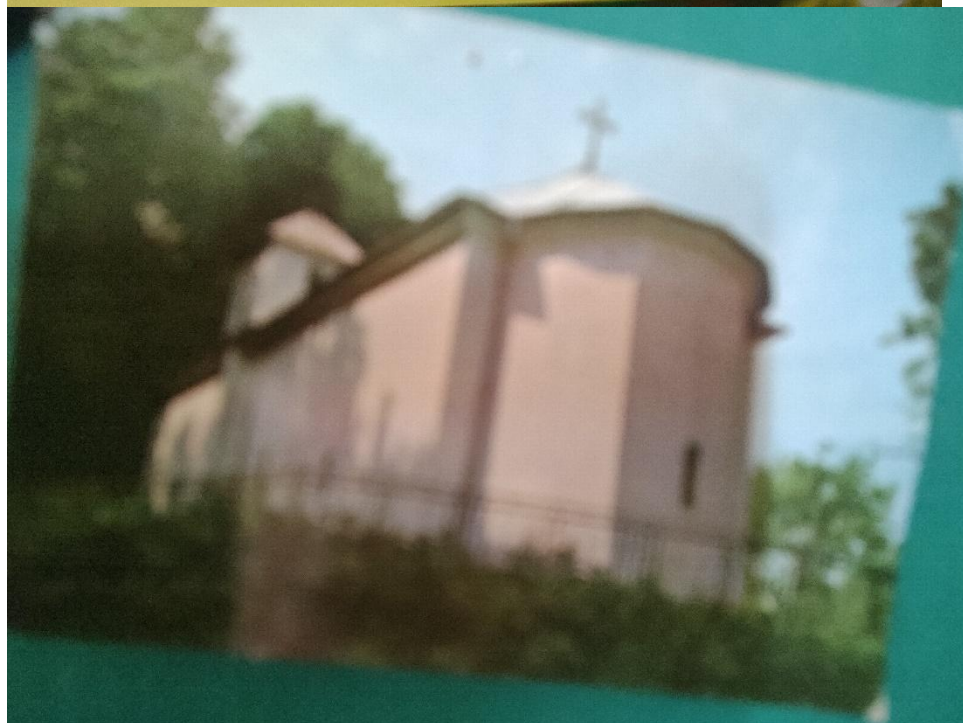
Деца доносе фотографије са осматрачнице,Букуље,из Музеја и других лепих места из Аранђеловца,које уз кратак опис качимо на пројектни пано,који сваким даном постаје мали „инфо-центар“града Аранђеловца.

У нашој соби деца цртају све шта су видела и на мапи града у соби лепе и „пишу“ називе знаменитости.

Родитељи су се укључили тако што су почели да доносе фотографије како је Аранђеловац изгледао некада.

ЕВИНА МАМА НАМ
ЈЕ ДОНЕЛА СТАРО ЗДАЊЕ
РАЗГЛЕДНИЦУ КАКО БИ
МОГЛИ УПОРЕДИТИ НЕКАДА И САД.

Поредили смо фотографије некада и сад, деца су закључила из прича и фотографија да у Аранђеловцу одавно живе људи што нам доказује пећина Рисовача. Правимо детаљни план одласка, скицу пута куда ћемо ићи до пећине.

Одлазимо пешице преко градског Трга, пролазимо поред Општине, Дома здравља, великог кружног тока и велике карте нашег града која се налази на самом улазу.

Прелазимо преко моста испод којег протиче река Кубршница коју деца такође бележе на скици.

У пећини смо се упознали са животом праисторијског доба, добили одговоре на сва наша питања и имали могућност да се у све то уверимо.

Вратили смо се истим путем која су деца запамтила пратећи путоказе који нам је показивао где смо тренутно.

Прелазећи улице,поштовали смо прописе и користили претходно научено из пројекта о саобраћају.

По повратку у вртић деца на мапи додају све оно што су видела. Прикупљамо од родитеља најлон, рециклажни материјал и у нашој соби израђујемо макету нашег града водећи рачуна где се тачно шта налази.

Дечак Т.Ј. закључује да у наш град не може се доћи авионом јер немамо аеродром. Наставили смо истраживање како се може посетити наш град. Долазимо до закључка да не може ни возом јер немамо железничку станицу, ни бродом јер немамо реку ни море за ту врсту саобраћаја. Може се стићи само друмским саобраћајем. Деца са родитељима праве превозна средства која стављамо у радну собу као мобајл.

У соби правимо „аутобус" који долази у наш град, а путници су: бака, дека, трудница, жена са бебом, особа са инвалидитетом и остали „путници". Ту активност користимо за учење толеранције, уважавања различитости и културу понашања.

Наша макета постаје сваким даном све богатија са пуно орјентира уз којих деца постају одлични водичи за посету Аранђеловцу.

Пројекат смо завршили шетајући парком и разговарали са туристима о томе шта су посетили, шта им се највише допало и давали им предлог шта обавезно требају обићи.

Ово урамљено дечје заједничко дело и данас остаје у нашој радној соби и подсећа нас на овај пројекат и све што смо у њему научили.

